

tænkning fra Jernbanekommissionen, der foreslaar ikke mindre end 26 ny Baner paa forskellige Steder i Landet, og det er jo klart, at de ville fremkalde Værdistigning rundt omkring, ikke mindst derved, at der paa mange Steder vil opstaa Stationsbyer, ligesom det er sket før ved de Baneanlæg, vi allerede have. Det forekommer mig, at denne store Udvidelse af vort Banenet maa føre til, at man i Tide har sin Opmærksomhed henvendt paa den Stigning af Grundværdien, som derved sker, og at de højtærede Ministre, som faa med den Sag at gøre, søge at lægge Beslag fra Samfundets Side, dels til Fordel for Staten, dels til Fordel for de paagældende Kommuner, paa den Værdistigning, som her vil komme. Vi have jo slaaende Eksempler paa, at der er Folk, som ligge og vente paa noget saadant. Der er i Jernbanekommissionens Betænkning omtalt en Bane fra København til Køge, og denne formodede Bane, som naturligvis ganske sikkert vil komme, fordi der er Trang til den, har allerede bevirket, at Kapitalister have begyndt at kaste sig over Jorden for i Tide, inden Værdistigningen kommer, at kunne faa lagt Beslag paa Jorden og drage Fordel af den Værdistigning, som Banen vil fremkalde. Som et andet Eksempel kan jeg henvise til, hvad der er sket i Esbjerg. Jorden derovre var jo fra første Færd ikke meget værd, før Staten anlagde Esbjerg Havn. Saa kom der Fart i Værdistigningen derovre, men hvad skete saa? Der gik Spekulation i det, Grundpriserne bleve svindede op til store Højder, og mange Mennesker lide endnu den Dag i Dag under den Opskrining, som da fandt Sted, samtidig med at Samfundet gik glip af hele denne Værdistigning. Esbjerg kunde ganske sikkert være en uhyre vel-situeret By den Dag i Dag, dersom man i Tide havde lagt Beslag paa den Værdistigning, som fulgte af, at Staten anlagde Havnen. Jeg udtaler derfor et Haab om en snarlig Revision af de bestaaende Skattelove og beder de vedkommende Ministre tage under nøje Overvejelse, om der ikke straks eller hurtigst muligt burde forelægges en Lov om en Værdistignings-skat. Jeg synes, det er paa høje Tid, man kommer frem dermed.

Jeg skal derefter rette en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister. Vi se paa Finanslovsforslaget, at der er foreslaaet ansat nogle flere Postbude her i København, og at der er foreslaaet en Forhøjelse af de kørende Landpostbudes Lønninger. Maa jeg ikke med Hensyn til

det første Spørgsmaal sige, at jeg naturligvis er enig med den højtærede Minister i, at Postbudenes Antal bør forøges, thi eftersom deres Arbejde forøges, bliver der selvfølgelig Brug for flere, men jeg tror, at den højtærede Minister har været for kneben i saa Henseende. Jeg tror, at man kun har regnet med den ene Side af Sagen. Hvad der har bevirket en Del af den store Forøgelse af Postforsendelserne, er jo den billige Porto for Tryksager. Indførelsen af de 2 Øres Frimærker bevirker, at mangfoldige Mennesker, som tidligere brugte andre Bude til at bringe deres Tryksager om, nu bruge Posten, og derved har man i høj Grad forøget Postbudenes Arbejde. Her drejer det sig imidlertid ikke alene om den almindelige Forøgelse af Postforsendelsernes Antal. For Brevpostens Vedkommende drejer det sig jo om Breve, hvis Vægt er 3 Kvint — det er jo Maksimum for et Brev til almindelig Porto —, men her er Tale om Forsendelser til almindelig Porto, der kunne veje indtil $\frac{1}{2}$ Pd., og samtidig med, at Antallet af Postsager, der skulle omdeles af Postbudene, er vokset, er ogsaa Vægten, som Postbudene skulle slæbe paa, bleven forøget derved, at det for en stor Del er Tryksager, de maa bære omkring. Jeg mener derfor at burde udtale, at den Forøgelse af de københavnske Postbudes Antal, som er foreslaaet paa Finansloven, forekommer mig at være for ringe, og at man ganske sikkert bør gaa til en større Forøgelse.

Med Hensyn til Landpostbudene foreslaar den højtærede Indenrigsminister jo en Forhøjelse af Lønnen for de kørende Landpostbude, men det forekommer mig ogsaa her, at man er gaaet ud fra Forudsætninger, som ikke kunne siges at være rigtige. Den ærede Minister foretager en almindelig Beregning over, hvad det vil koste, og kommer til det Resultat, at det Andragende, som Postbudene have indsendt, vil medføre en Forøgelse af Udgiften med ca. 100,000 Kr., og saa mener den højtærede Minister, at det er alt for meget: Vi kunne jo sætte det lidt ned, prutte med dem og give dem 55,000 Kr. Det er dette Pruttesystem, som jeg mener, ikke er det, man skal have Opmærksomheden henvendt paa, men man skal have Opmærksomheden henvendt paa den Motivering, de vedkommende Postbude ere komne frem med. Og hvad det drejer sig om, er da dette, at de have ønsket en Forhøjelse for Kørsler paa indtil 3 Mil til 1 Kr. 20 Øre pr. Mil, idet de